

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

En la puntita del pie
bailan que es una monada
la ra la ra, la la la...

En la puntita del pie
bailan que es una monada
la ra la ra, la la la...

“Nena que véndelas peras,
¿Ai, cuántas che mandaron dar?”
“Ai, e para ti, meu queridiño,
non mas mandaron contar.”

*Xa non ten ferrinhos,
ferrinhos non ten,
xa non ten ferrinhos
e mais toca ben,
e mais toca ben
e mais toca ben.
Xa non ten ferrinhos,
ferrinhos non ten.*

Ai, si queres eiquí, eiquí,
ai, si queres alá, alá,
ai, si queres na túa casa
ai, na túa casa será.

*Xa non ten ferrinhos,
ferrinhos non ten,
xa non ten ferrinhos
pero toca ben,
pero toca ben,
pero toca ben.
Xa non ten ferrinhos,
ferrinhos non ten.*

Esta noite e maila i-outra
e maila outra pasada
ai, abalei unha pireira
que nunca foi abalada.

Xa non ten ferrinhos...

/: Esta noite por la luna
tengo de ir a los limones, :/
a la huerta de tus padres
y al jardín de mis i-amores.

Xa non ten ferriños...

I-unha noite no moiño,
ai, unha noite non é nada,
ai, unha semanaña enteira,
ai, esa si que é moiñada.

Xa non ten ferriños...

E a raíz do toxo verde
éche mala de arrincar-e,
i os amoriños primeiros
sonche malos de olvidar-e.

Xa non ten ferriños...

I aí arriba naquel alto
ai, debaixo dunha carqueixa,
i eu pedinllo i ela deumo
i eu dela non teño queixa.

Xa non ten ferriños...

(...),
deixa clarear a lúa
que estou solíña no monte
non teño nena ninguna.

Á ría de Vigo
xa non se pode ir
con tantas mais mozas
que van por alí,
que van, que veñen
que deixar de ir.
Á ría de Vigo
xa non se pode ir.

/: I aparta, loureiro verde,
deixa clareala a lúa :/
que estou solíña no monte
non vexo nena ninguna.